

[C. O. Pedersen.]

da de to Partier i sin Tid havde foreslaaet de tre første Sæts, fandt jeg det rimeligt at nøjes med dem, de havde i hvert Fald ikke Nyhedens Interesse.

Men det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager talte om, var, at den Stilling, Udvalgsflertallet indtog i Modsætning til os, er, at det tillægger det stor Betydning, at alle fagorganiserede Arbejdere er inde under de organiserede Arbejdsløshedskasser, medens der, hvis vort Forslag bliver vedtaget — det indrømmer jeg —, kan opstaa det Forhold, at kun de lavest lønnede er interesserede i at staa i de offentlige Arbejdsløshedskasser; men jeg tilføjer, at jeg ser ikke *nogen som helst* Fordel i at faa alle med, naar det skal ske for Skatteydernes Regning, idet man ved offentlige Tilskud køber Folk til at staa i Arbejdsløshedskasser indenfor Fag, hvor Af-lønningen er saaledes, at Arbejdere og Arbejdsgivere selv bør bære denne Byrde. Det, der har været Grundbetragtningen for det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og mig, naar vi har stillet vort Ændringsforslag, er den, at i alle Fag, hvis Indtægt ligger over Befolkningens Gennemsnitsindtægt, bør Arbejdere og Arbejdsgivere i Forening alene bære Udgifterne.

Nu kan man naturligvis sige: Ja, men Gennemsnitsindtægten ligger jo ikke ved de 2 500 Kr. Naar vi foreslaar denne Sæts som den højeste, selv om den ligger over Gennemsnitsindtægten, ligger det i, at vi her i Landet overalt i vor Lovgivning lægger et Tillæg til, vi behøver blot at se hen til Lønningsloven eller Aldersrenteloven. Vi gør altid en Forskel. Vi siger: Saa meget skal de have, og saa lægger vi et Tillæg til for Byerne, men da man ikke her ved Arbejdsløshedskasserne er i Stand til at sondre mellem Land og By, fordi Fagene strækker sig over baade Land og By, har vi, for at man ikke skulde rejse nogen Indvending derimod og sige, at det var en Nedgang under Indtægtsgrænsen, sat de 2 500 Kr. som Maksimum, og jeg tror ogsaa nok, at dette overfor den almindelige Befolkning vil staa sin Prøve som ret og rimeligt overfor Skatteyderne.

Nu hører jeg jo, at der er megen Begejstring, jeg havde nær sagt fra alle Kanter, over den Arbejdsløshedslov, vi faar, og jeg vil for den Sags Skyld gerne indrømme, at der er tekniske Forbedringer i den, men jeg vil advare Folk imod at tro, og advare Rigsdagens Medlemmer imod at tro, at man dermed er naaet til Ende med

den, for saa sikkert som 2 og 2 er 4, hvis den nuværende Tilstand varer ved, saa formaar denne Arbejdsløshedslov ikke, som det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at bære, saa vil man faa at se, at inden Aaret er gaaet, bærer det mod nye Laan; med andre Ord, saa gaar Svikmøllen paa ny. Jeg kan ikke nægte, at der ikke saa sjældent her i Rigsdagen er paakommet mig en særlig Fornemmelse, naar Enigheden saadan omtrent er altomfattende. Naar alle fire Partier enes, er det altid saadan, at der ikke kan opstaa store politiske Vanskeligheder, det kender jeg nok, men der er en Del af Befolkningen, som ved en saadan stor Enighed altid har Grund til at være en lille Smule opmærksom, og det er Skatteyderne, for de vil i saa Tilfælde komme til at betale Regningen, og det er jeg heller ikke i Tvivl om sker denne Gang. Selv om den Lov, der nu bliver gældende, er bedre end det, vi har i Øjeblikket, rent teknisk, saa vover jeg at paastaa, at den strækker ikke til, og Skatteyderne har i Fremtiden i Form af nye Laan en Regning i Vente, som vi saa efterhaanden naturligvis, saadan som vi plejer, er i Stand til at afvikle ved at eftergive disse Laan.

Jeg skal nøjes med disse faa Ord som Motivering for, at vi ikke vil stemme — det er jo tredje Behandling, vi har med at gøre — for Lovforslaget, det anbefaler jeg, at man undlader. Jeg skal anbefale, at man stemmer for Underændringsforslag Nr. 20, det, som angaar Skalaen, som jeg synes er fuldkommen urimelig.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Udvalgets Flertal for de foreliggende Forslag. Overfor den ærede Ordfører for Udvalget skal jeg sige, at jeg beklager, at de Paragraffer, der ordnede den private Arbejdsanvisning, altsaa satte en Bom for den Udbygning, der nu foregaar gennem Husgerningskontorer, Fæstekontorer o. s. v., udgaar. Jeg vil, som den ærede Ordfører henstillede, overveje Muligheden af at fremsætte et særligt Forslag til Vinter om Ordningen af den private Arbejdsanvisning.

Den ærede Ordfører henstillede derefter til mig at foranledige, at der, som det er omtalt i Betænkningen, og som det ogsaa er blevet nævnt af senere ærede Talere, blev eftergivet Arbejdsløshedskasserne Laan til et Beløb af 1½ Mill. Kr., en Henstilling, som jeg med Glæde efterkommer, da jeg ved, hvor overordentlig vanskeligt navnlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er stillet — og det samme gælder Landarbejdernes og forskellige andre — i disse Tider. Naar jeg, da jeg sidst havde Ordet ved min